

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch regt

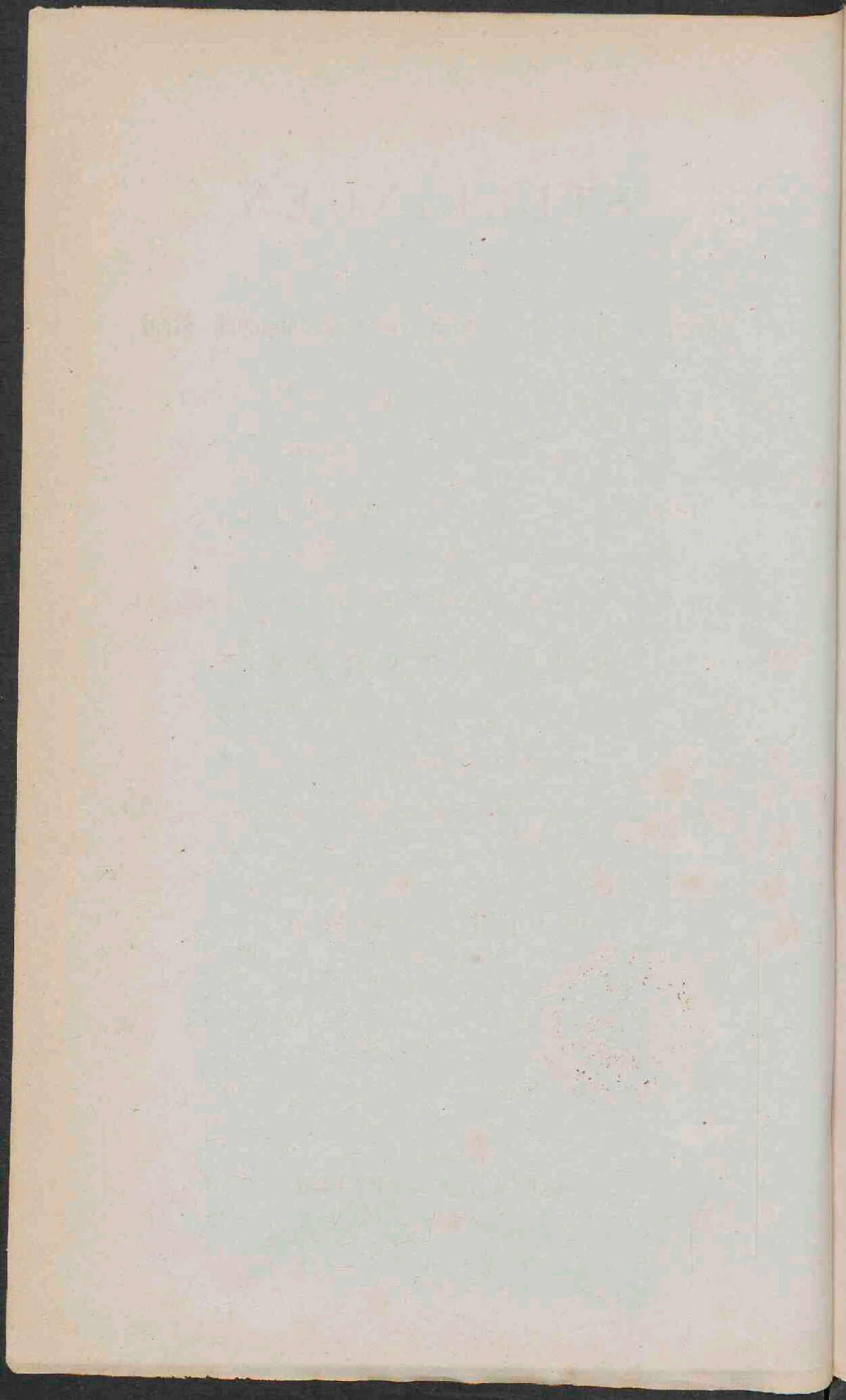
<https://hdl.handle.net/1874/260342>

1870-1871

1

STELLINGEN.

5 April 1870

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD VAN

Doctor in het Romeinsch en Hedendaagsch Regt,

AAN DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT

NA MAGTIGING VAN DEN RECTOR MAGNIFICUS

DR. F. A. W. MIQUEL,

GEWOON HOOGLEERRAAR IN DE FACULTEIT DER WIS- EN NATUURKUNDE,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT

EN

VOLGENS BESLUIT DER REGTSGELEERDE FACULTEIT,

TE VERDEDIGEN

op Dingsdag den 5den April 1870, des namiddags ten 2 ure

DOOR

DIRK ALMA,

GEDOREN TE AMSTERDAM.

AMSTERDAM,
LOMAN & VERSTER.

1870.

REPORT OF THE

COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE

FOR THE YEAR 1880

CONTENTS

CHAPTER I. GENERAL STATEMENT OF THE LANDS

CHAPTER II. STATEMENT OF THE LANDS

CHAPTER III. STATEMENT OF THE LANDS

CHAPTER IV. STATEMENT OF THE LANDS

CHAPTER V. STATEMENT OF THE LANDS

CHAPTER VI. STATEMENT OF THE LANDS

CHAPTER VII. STATEMENT OF THE LANDS

STELLINGEN.

I.

De leer der *Sabiniani*, dat de eigendom van het legatum per vindicationem ipso jure wordt verkregen, (Gajus II. 195) is in het Justiniaansche regt aangenomen.

II.

Ten onregte beweert BUCHHOLTZ dat, wanneer aan eenigen der in ongelijke deelen benoemde erfgenamen een praeclegaas is gemaakt, dit door hen geheel en al ten gelijken deele (pro parte virili) verkregen wordt.

III.

In L. 63. D. de re judicata (42. 1) is het niet noodig met HALOANDER te lezen: »scientibus non obest.»

IV.

Aldaar verdient de lectio *Florentina*: »veluti si creditor experiri passus sit debitorem de proprietate pignoris,» de voorkeur boven de *Vulgata* (bij KRIEGEL gevolgd) »velut si debitor experiri passus sit creditorem.»

V.

In genoemde Lex zijn de woorden »*me interueniente*» niet als gelijkkluidend te verstaan met »*me sciente*» zoo als BINDING (Archiv für die Civilistische Praxis 47. p. 274) aanneemt.

VI.

De uitzondering van art. 132 B. W. heeft alleen betrekking op de plaats der voltrekking des huwelijks, zoodat openbaarheid een vereischte blijft.

VII.

Indien iemand bij het verlaten zijner woonplaats eene beperkte volmagt heeft achtergelaten, zal art. 523 B. W. moeten worden toegepast.

VIII.

De opsteller is geen eigenaar der gebouwen en beplantingen, die zich op den aan opstal onderworpen grond bevinden.

IX.

Tusschen partijen, die zich op verschillende plaatsen bevinden, wordt de overeenkomst gesloten op het oogenblik, waarop de eene partij den brief, waarin zij hare bewilliging in het aanbod uitdrukt, afzendt; en dus niet eerst dan, wanneer de andere partij van den inhoud van dien brief kennis bekomt.

X.

Hij, die gebruik maakt van het regt, hem bij art. 1923 B. W. verleend, moet de stukken, die hij wil hebben overgelegd, *nominatim* noemen.

XI.

De verjaring regelt zich naar de wet van de plaats, waar de actie wordt ingesteld, en dus niet naar de wet van de plaats, waar de overeenkomst is aangegaan.

XII.

De commissionair heeft, behalve het voorregt, dat art. 81 W. v. K. hem verleent, ook nog retentieregt, volgens art. 1849 B. W.

XIII.

Het ware wenschelijk, dat voor den handel de leer werd aangenomen, dat iedere schuld, van het oogenblik dat zij ontstaat, interessen afwerpt.

XIV.

Ten onregte beweren Mr. C. D. ASSER C. S., (W. v. K. met aant.) op art. 252 W. v. K., dat tweede verzekering, eenige dagen aangegaan voor de eerste is afgelopen, slechts van onwaarde is, gedurende den tijd der dubbele verzekering.

XV.

De President is in art. 7 al. 3 Burg. Rechtsv. niet beperkt in zijne bevoegdheid tot het verkorten van den gewonen termijn van dagvaarding.

XVI.

De bepaling van art. 60 § 2, Wb. v. Strafv. behoorde imperatief in plaats van facultatief te wezen.

XVII.

Volgens ons Wetboek van Strafrecht behoort de medeplichtige niet tot dezelfde straf als de dader te worden veroordeeld, wanneer de persoonlijke hoedanigheid van den dader de misdaad verzwaart.

XVIII.

Teregt zegt E. VAN HOOREBEEKE (De la récidive p. 219):
 »En cas de récidive on ne devrait jamais changer le genre de la peine, mais seulement en augmenter le taux.» —

XIX.

Voor de toepassing van de art. 305 e. v. C. P. wordt niet gevorderd het bewijs, dat de dader het voornemen heeft gehad zijne bedreiging ten uitvoering te brengen.

XX.

Het medegenot in de opbrengst van het gestolen goed valt niet onder het bereik van art. 62 C. P.

XXI.

Te regt zegt BECCARIA (Des délits et des peines § XLII): »Pour qu'un châtement ne soit pas un acte de violence, il doit être public, prompt, nécessaire, le moins rigoureux possible, proportionné au délit et fixé par les lois.»

XXII.

De schadeloosstelling den leden der Tweede Kamer der Staten-Generaal bij art. 85 Gr. toegelegd, is goed te keuren.

XXIII.

Meer algemeene toetreding tot kiesvereenigingen ware wenschelijk.

XXIV.

Het ware wenschelijk, dat de benoeming van Burge-meesters geschiedde op voordragt der Gemeenteraden.

XXV.

Het voornaamste middel tot voorkoming van pauperisme, is de zedelijke verbetering der arbeidende klasse, welke verbetering in de eerste plaats door onderwijs zal verkregen worden.

XXVI.

Te regt zegt JULES SIMON (Le Travail p. 145): »L'au-mône commence par appeler les mendiants, et elle finit par les créer. Elle devient rapidement pour les riches un plaisir et presque un besoin; pour les pauvres, une habitude et une industrie.»

XXVII.

Werkstakingen consequent doorgezet leiden tot armoede van de arbeidende klasse en tot ondergang van de industrie.

XXVIII.

De invoering eener wet tot regeling van den arbeid der fabriekskinderen is zeer wenschelijk.

XXIX.

De Zondagswet behoorde te worden afgeschaft.